

COMMENTAAR

Euthanasiewet is daar niet voor gemaakt

17 SEPTEMBER 2014 | Guy Tegenbos

Een man die tal van zedenfeiten pleegde en zelfs een jonge vrouw vermoordde in de jaren tachtig, werd niet veroordeeld maar psychisch ziek bevonden. Dwanggedachten dreven hem daartoe. Er werd beslist hem te interneren.

Die uitspraak is nooit betwist, maar ook nooit uitgevoerd. Hij werd wel uit de maatschappij verwijderd en opgesloten, maar niet in een psychiatrische instelling zoals dat hoort.

Omdat Justitie in Vlaanderen geen instelling had voor gevaarlijke geïnterneerden, en die tot voor kort zelfs niet wou bouwen ondanks herhaalde internationale veroordelingen, werd hij gewoon opgesloten in een gevangenis, zonder behandeling. Dertig jaar later is hij natuurlijk niet genezen.

Hij vraagt behandeling in Nederland. Het daarin gespecialiseerd ziekenhuis wil hem voor verzorging opnemen. Maar hij krijgt hier geen toelating.

Een commissie zegt dat Justitie moet beslissen en Justitie zegt dat die commissie moet beslissen. Het hof van beroep wijst naar de commissie en de advocaat en anderen wijzen naar Justitie en naar de minister. Sommigen suggereren dat de Nederlandse overheid weigerde. De Belgische minister zegt dat de betrokkene een plaats in een toekomstig forensisch psychiatrisch centrum geweigerd heeft. En die zegt dat hij het op de lange baan schuiven beu is en afwijst. De één wijst naar de ander en de ander naar de één. De politieke wil om een oplossing te vinden ontbrak.

De betrokkene vraagt euthanasie omdat hij ondraaglijk lijdt en dat lijden uitzichtloos is. Professor Wim Distelmans – gezien als de grote promotor van euthanasie – erkent het ondraaglijke van zijn psychisch lijden, maar niet de uitzichtloosheid. Het volstaat de

psychiatrische verzorging in Nederland toe te staan, zegt hij.

Andere artsen aanvaarden wel dat de zorgweigering die het gevolg is van het schaakspel dat de instellingen onderling spelen, legitiem is en aanvaarden de euthanasie.

Justitie verklaart het vervolgens tot 'een medisch dossier' en staat overbrenging toe naar een ziekenhuis, voor het letale spuitje.

De euthanasiewet wordt hier misbruikt. Daarvoor is ze niet gemaakt. Ze dient niet om de gevolgen van een nefast schaakspel tussen instellingen toe te dekken.

Merkwaardig is dat daarover geen politieke verontwaardiging losbarst. Alleen Bert Anciaux (SP.A) laat zich horen.

Er springt ook geen politicus of politica op de bres om structurele oplossingen voor te stellen of te steunen. Een gedreven magistraat stelt nu voor ruimte te creëren in Merksplas.

Afwachten wie daarop positief reageert.

Guy Tegenbos

Schaakspel tussen instellingen is geen legitieme reden voor -
euthanasie

(/plus/ochtend)

Lees de volledige krant >

(/plus/ochtend)

Meer?

Lees de volledige krant digitaal.

(<http://www.standaard.be/plus/ochtend>)